

Éjjel nappal könyvtár! – A könyvtár a jövő!

„Mennyi titkot, lehetőséget, játékot, tudást, élményt, szeretetet rejt a könyvtár, mely olyan hely, ahol mindenki megtalálja a könyvön keresztül, amit legfőképp keres – önmagát.”

Eme figyelemfelkeltő és jövőbelátó cím mögé bújt konferenciánk, mely a mezőtúri Móricz Zsigmond Könyvtár és Közösségi Ház, az MKE elnöksége, és az MKE Gyerekkönyvtáros Szekció égisze alatt futott.

Így egymás után olvasva a két összetevő programsort, az jutott eszembe, hogy ez lesz a jövőnk, hogy éjjel-nappal? :-)) Felsejlett előttem, hogy ez biztos tetszene az olvasóknak, mert záráskor is alig bírnak megválni bőrfoteljeiktől, és a legváratlanabb időpontokban is rángatják éppen zárva tartó kilincsünket bebocsátásban reménykedve. No, de vágjunk az események közepébe, vagyis elejébe. Egy jó konferencia olyan, mint egy ízes saláta, sok összetevőből áll össze, és a próbája, hogy elkél-e a kóstoló számára. A Mezőtúron töltött 24 óra alatt ez a saláta kitűnően megérett, és mondhatom, az íze is kitűnővé vált. /minden mellék százíz nélkül/

Adva volt hozzá egy fantasztikus, melegszívű, tettekre kész vendéglátó helyszín és könyvtáros csapat, kibővülve a Művelődési Ház teljes kollektívájával. Ehhez érkezett Bozóki András kulturális miniszterünk, aki szeretett volna látni egy ilyen könyvtáros eseményt, ismerkedni velünk.

Kapcsolódott a programhoz az MKE elnöksége és a Gyerekkönyvtáros Szekció szintén nem semmi gyerekkönyvtáros gárdája, akik jó szokásuk szerint az ország minden tájáról érkeztek. Talán ennyi összetevő feltételezi, hogy az események kissé kaotikussá válnak, de minden pontra működött a mezőtúriak kitűnő szervező munkája segítségével.

Előző este, ahogy megérkeztem, nagyot mosolyogtam a képen. /Mint a régi filmen, jutott eszembe, amikor a miniszter közölte, hogy ezt a pálmát már látta valahol...:-)/ Még akkor festették az előteret, előzőleg virágokat ültettek, és próbáltak eltüntetni dolgokat, ami nem a köz szemének való. Végigjártuk a helyszíneket, hogy minden rendben legyen, így pl. fény derült, hogy a kiállított Nagy Könyv első lapja azonnal kizuhant a kinyitáskor. Így gyors ragasztás. A mezőtúriak tényleg megtiszteltetésnek vették, hogy hozzájuk érkezik a miniszter, és ennyi kedves könyvtáros nép, nagyon készültek.

No a nagy nap! Már 10-kor érkeztek a gyerekcsoportok, 3 helyszínen beindult a népi játszótér, melyből egyet én vezettem. Jól festettem az elnöki dresszemben, ahogy csuhézok...:-)A felnőtt könyvtárban zajlásnak indult az estig tartó folyamatos felolvasás. A nagyteremben pedig a konferencia nyitása után egy fantasztikus drámaóra. A helyi drámatanárnak minden elismerésem. Megkérdeztem, hogy beállhatnak-e a könyvtárosok is játszani. Persze – válaszolta igen felelőtlenül. Így 42-en maradtak :-)) Leamortizálódott a végére, de akkora hangulata volt. Én ugye mindenfele rohagáltam, és csak bekukkantottam. Amikor épp bementem, két gyerekkönyvtáros az ünneplő

kosztümében a padlaton hevert, hogy megjelenítse híven Rómeó és Júliát. :-))

Délre megérkezett a miniszter. Persze innentől ugye már ugrásra készen. Jött Koncz Erika, Rózsa Andre orsz..képviselő, Skaliczki Judit, Ramháb Mária, az IKSZ-től Zalainé Kovács Judit. Rajkort Ildikó, a Család és Szociálpolitikai Intézet szakreferense, aki alternatív programokkal foglalkozik, és még sokan mások... MTV, RTL klub, Duna TV, sajtó. No a TV-sek kitalálták, hogy nem jó a környezet a sajtótájékoztatóhoz, mert könyves kéne. Hogy legyen a gyerekkönyvtárban. Persze ide rejtettünk be mindent, mert ide úgyse jönnek. :-)) Gyors pakolás, a csalán odatámasztott Petőfi kép mellé beállt Bozóki András:-) Szavazott a Nagy Könyvre, és a Közkincs programról tartott sajtótájékoztatót.

Ezek után elkezdődött a konferencia. Bozóki András immár a nagy nyilvánosság előtt is elmondta vidék és könyvtárfejlesztési programját, „Kell egy hely - Közkincs program” címmel, amely a kulturális együttműködés programja. Az olvasás megszerettetésére, a kulturális esélyegyenlőség megteremtésére, olyan közösségek életre hívására irányul, amelyek képesek a fiatalok megtartására – nyilatkozta. A program alapján 100 községben újulhat meg a könyvtár, másfél milliárd forintos hitelprogrammal indul, és a „könyvtárbusz” szolgáltatás is életre kel, egyelőre 3 busszal. Kell egy hely, ahol közösségre talál a község, falu, kisváros lakossága, és erre ideális helyszín a könyvtár. /Jó példája volt ennek a mezőtúri könyvtár is, ahol tényleg érezhettük, hogy milyen vonzó, megtartó ereje van. / Meltatta a Nagy Könyv programot, mely szintén egy út az olvasáshoz való visszataláláshoz. Majd Bakos Klára, MKE elnök tartott előadást „A könyvtár esély a szabadsághoz” címmel.

Előadócíméhez híven arról beszélt, hogy milyen fontos a mai világban a szabadságra, és esélyegyenlőségre való törekvés, és az egyén szabadsága a legfontosabb. Ehhez pedig kitűnő közösségi teret teremtenek a könyvtárak.„Minden ember király!” címmel tartott előadást Szűcsné Boldog Mária, a mezőtúri könyvtár

gyerekkönyvtárosa. Előadásából megtudhattuk, hogy mi mindent tesznek házigazdáink a társadalmi esélyegyenlőség megteremtéséért 18 ezer fős városukban, melynek közelítőleg 10 %-a roma származású.

„Valljuk, hogy MINDEN EMBER KIRÁLY!, akit szakmailag jól felkészülten, előzékenyen, szeretettel, empátiával kell szolgálni. Munkánkban nagyon fontos a szolgálat mindenkefelettsége, a szerénység, az emberi tartás, a munka becsülete, a mások iránti érdeklődés, a nyitottság. S milyen egyéb lehetőségeink vannak még az egyenlő esélyek nyújtásában, különösképpen a gyermekek irányában? A mi filozófiánk az, hogy a gyermekkönyvtár a gyermekek számára legyen olyan versenyhelyezetektől, kényszerektől, feszültségtől mentes menedék, olyan biztonságos, támogató otthon, ahol nem kell tétre teljesíteni s bele lehet feledkezni a játékba, az olvasásba.”

Ezek a gondolatok, ez a küldetésnyilatkozat sokunk számára megszívelendő, így pontosan idéztem az előadásból. „Együtt egymásért!” címmel folytatta az esélyegyenlőség témáját Keszti Erika, aki a Pécsi Városi Könyvtárból érkezett. Bosnyák Viktória könyve után szabadon derűs „tündérboszorkányoknak” nevezett kolléganői munkájáról beszélt. Azokról a tündérboszorkányokról, akik nap, mint nap helyettesítenek szülőt, nagyszülőt, testvért, barátot, akikhez oda lehet menni beszélgetni, kérdezni, olvasni... Akik nagy szaktudással, megfelelő képzettséggel, tapasztalattal, biblioterápiás szakképesítéssel, gyógypedagógiai, szociálpedagógiai tanulmányokkal rendelkeznek. Nem utolsósorban pedig jókedvvel és szívvel-lélekkel. Fogyatékkal élő olvasóikkal kiemelten foglalkoznak már hosszú évek óta, most eme kör a Nagy Könyv programba is bekapcsolódhat a könyvtárosok segítségével. „Egészséges és speciális igényű gyerekek találkozási a Katona József Könyvtárban” címmel tartott előadást Koleszár Márta, aki a kecskeméti megyei könyvtárból érkezett. Sokat beszélünk napjainkban az integrációról, annak minden örömről, bánatáról. Márta az integráció előnyeiről beszélt az ép és a speciális nevelési igényű gyerekek szempontjából. Bemutatta, hogy milyen speciális működési feltételek valósultak meg könyvtárunkban. /akadálymentes megközelítés és épületen belüli közlekedés, lift (Braille-gombokkal), nagy terek, speciális felszereltségű mosdó, optikai eszközök (olvasószemüveg, olvasógömb, olvasóléc, nagyító, olvasógép). Beszámolt arról, hogy milyen integrált programokat tartottak idáig könyvtárunkban. Márta előadása megerősített abban, hogy mennyire fontos ez a tevékenység, és mekkora örömet, biztatást tud szerezni a gyerekeknek egy-egy ilyen program, amikor megnyílhatnak társaik előtt egy biztonságos, otthonos környezetben.

Mindenkit újtárra engedtünk, és volt egy óránk, hogy kifújjuk magunkat. Mert 18 órára érkezett 18 lelkes, kipihent tizenéves, akikkel ettől kezdve 12 órát töltöttünk együtt. Szituációs játék, könyvtárhasználati vetélkedő, dramatizálás.

Közös vacsora a megmaradt állófogadásból. 23 órakor nekiálltam csuhézni, szalmázni velük. Megalkottuk szalmából az Éjjel-nappal könyvtár szlogent. Már alig láttam ki a fejemből... Aztán ágyalódás, érdekes volt, mert a felnőtt könyvtárban aludtak a gyerekek. Székeken, asztalon, földön hálózsákban. Megdöbbentő volt a könyvtári tér eme újszerű felhasználása, de a gyerekek nagyon élvezték. Mintha egy titkos birodalomba engedtetek volna be, amikor csak ők... A gyerekkönyvtáros még elolvasott nekik 3 mesét, amit reggelre dramatizálniuk kellett. És akkor jött el a pont, hogy azt mondtam, hogy ezt már nem bírom. Éjfélkor lekapcsolták a villanyt, és elkezdtek kísérteni lepedőben, zseblámpában, pizsamában. A hanghatásokról most nem írnék:-) Életben maradtan a kísértés után elvonultam az ig. helyettes irodájába a priccsre. Mely keskeny volt, kemény, és rövid.

4 kereke által pedig útra kelt, ha meggondolatlanul valami fordulást próbáltam tenni. Így igen ziláltnal ébredtem. A gyerekek persze reggelig vircsaftoltak. Reggel 7-kor könyves torna, vetélkedő, majd próba a színházteremben, mely videó felvétellel összekötött színházi előadássá fajult. Aztán elbúcsúztunk egymástól. Tényleg szuper kölykök voltak. Romolás, virágokat vissza a virágboltba, amit kölcsönkértünk a díszítéshez.

Miközben effektív is kinyitott a könyvtár, igen furcsán szemlélgettek az olvasók, amint ott tréningruhában, igen gyűrt ábrázattal mászkáltak közöttük. Persze mindjárt lobogtatták a helyi Néplap számát, aminek a címlapján az esemény, meg a TV-ben is látták. Összepakoltam, búcsúzkodás, aztán ki az állomásra. Szerencsére a vonaton már senki nem akart hozzám szólni, és csendes olvasgatásba kezdtem. /mit láthattam volna Mezőtúron, ha... címszó alatt./ Még ülőhelyem is volt.

Emlékeimben pedig megmaradt az ízes saláta minden íze és élménye.

Budavári Klára